

Kirkjurnar í Føroyum

v/Ragnar Samuelson, Klaksvík

Oyndarfjarðar Kirkja

Altartalvuna í kirkjuni hevur kendi danski listarmaðurin, C. W. Eckersberg málað

Oyndarfjarðar kirkja

Oyndarfjarðar er gomul kirkjubýgd. Sagt verður, at kirkjan, ið nú stendur, er tann triðja á sama stað.

Hendan kirkjan varð bygd í 1838. Tann 18. august hetta árið skrivarð Eysturoyar prestur C. B. Garde soljóðandi bræv til Pløyen amtman:

«At Andefjord kirke nu er færdig til at kunne indvies, og at jeg under dags dato har tilskrevet provsten herom, derom skulle ikke jeg undlade herved at give mig den ære at underrette Deres velbårenhed. Indvielsen af Andefjord kirke er fastsat til 12te søndag efter Trinitatis (2. september 1838).»

Upprunaliga hevur kirkjan verið tjórad, men seinni er hon fyrst málað ljósagrá, og síðani hvít við urðum, vindeygum og tornlúkum í grønum liti.

Tað fyrsta, sum ein steðgar við í hesi kirkju, er altartalvan. Hon er ivaldest ein av okkara bestu málningum. Hon avmyndar Jesus í Getsemane urtagarði. Stendur ein niðri á gólvinum sæst bara Jesus trína fram á myrkari grund, men kemur tú nærri, so sært tú eisini teir sovandi lærusveinar og trøini í urtagarðinum, og tú hómar eisini Judas á veg at svikja Harra sín. Talvan hevur óivað verið ljósari, men við árunum er hon vorðin held-

ur dökk.

Kendi danski listamaðurin C. W. Eckersberg, ið doyði í 1853, málaði altartalvuna, og hon kom til kirkjuna í 1841. Varð málað í 1839. Kostnaðurin var 10 markar.

Doyrifatið, sum er úr tini, er frá 1735. Á altarinum eru 2 titusstakar. Teir vórðu givnir kirkjuni til 100 ára dagin. Annar er givin av H. M. Eidesgaard, hin av systurum úr Garðshorni, Aspu Poulsen, Salomu Houmann, Jóhannu Joensen og Theodoru Winther. Eisini eru tveir messingstakar til tey stóru ljósini, men í dag veit eingin at siga, nær teir eru komnir ella hvussu.

Kalikarnir eru tveir, báðir úr silvuri. Tann yngri varð saman við serkalikum givin kirkjuni til 125 ára dagin av oyndfirdingum, sum eru búsettir aðrastaðni.

Tann mest áhugaverdi kalikurin kom til kirkjuna í 1839. Hann er eitt sjáldsama vakurt handverk.

Altardúkarnir eru tveir. Hin eldri er givin av Maren Malenu Abrahamsen, hin yngri av Jóhannu Petrinu Nicolajsen, sum búði í Havn. Ljósakrúnurnar eru triggjar. Hin innasta er ein olmusugáva frá Poul Haraldsen í Oyndarfirði. Sögan sigur um hesa gávu, at hann hevði arbeitt viðg róti, at at hann hevði verið fyrri tí óhappi at fáa hondina illa skadda, tá hann skuldi

skjóta, og skotið gekk ov tiðliga av. Hann gav tí tað lyftið, at slapp hann at hava hondina, so vildi hann geva kirkjuni hesa gávu. Tann ysta ljósakrúnan er givin av Henriettu Høgenesen, meðan tann í miðjuni kom sendandi til kirkjuna fyrri nøkrum árum síðani. Sendarin var ónevndur.

Annars eigur kirkjan eina bibliu, sum er prentað í 1738, og varð givin kirkjuni í 1764 av A. Djurhuus, eina Nýggja testamenti frá 1804 og eina Kingobók frá 1828.

Tann yngsta gávan til kirkjuna er eitt modellskip av sluppini «SILVER LINING». Niclas Jensen í Hvalba gjørdi modellskipið, sum Justinus Eidesgaard, skipar, vanliga nevndur Justinus í Oyndarfirði, gav. Hetta modellskip varð hongt upp í kirkjuni 30. apríl 1961.

Oyndarfjarðar kirkja hevur tveir klokur. Tann eldra og minna er stoypt í Keypmannahav í 1837. Hin seinna er væl størri, og hevur hon sera vakurt ljóð. Hendan klokkan varð stoypt í Brønderslev í 1946, og hevur hon hesa innskrift: *Harrin kallar heim til hallar sálir allar.*

løg hjá knút Olsen

Nú strýkur vár um heimlandsvøll

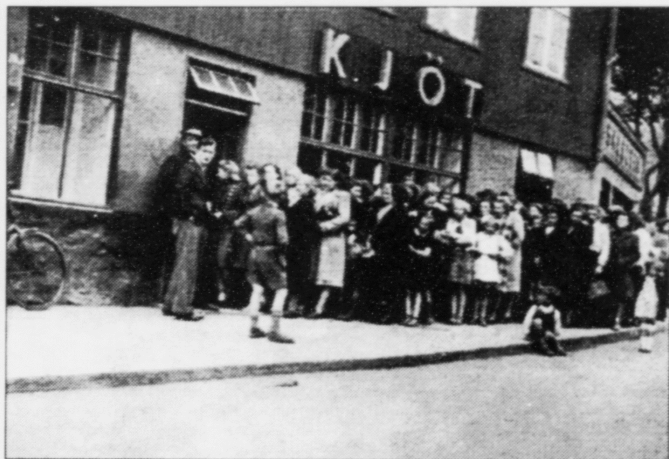
2. Hoyr vestanlot og veingjasús og vakurt flytfluglabrús, nú tjalður, lóg við lát og gleim úr suðurlondum venda heim.

3. Og vársins fuglapparadis við frøi syngur Harrans pris og lovar livsins Guði hátt, hvørs skaparverk er ævigt gott.

4. Eg við vil syngja gleðisong sum fuglur yvir vársins ong og takka Guði manga ferð, mær loyvi gav at liva her.

T. N. Djurhuus týddi

Heini Kjøt fekk kjøt undir krígunum

Lesari ger vart við, at henda myndin ikki er tikin aftan á kríggjð - men undir krígunum, tá Heini Kjøt av og á fekk kjøt úr Australi ella New Zealandi. Tá var rættuliga gravgangur hjá havnarfólki eftir kjøti

Í minningarorðum um Jonu Jacobsen - hjá Heina Kjøt - í Havn í síðstu vikur, høvdu vit eina mynd av handli teirra á Aarvegnum. Vit skrivaðu undir myndini, at hon var tikin 8. mai 1945, tá fyrsta farmaskipið kom við vøru úr Danmark, og at fólk tí stóðu í kø fyrri at fáa kjøt. Hettar er to kortini ikki

heilt rætt. Lesari blaðsins ger var við, at myndin ikki er tikin aftan á kríggjð, men undir krígunum.

Lesarin sigur, at tað hendi seg at føroyingar fingi kjøt undir krígunum. Hetta kjøtið kom um Ongland úr Australi ella New Zealandi. Lesarin sigur, at myndin heldur er frá einum av teimum døgnum undir

krígunum, tá gravgangur var eftir at fáa kjøt. Hann leggur eisini afturat, at ungi maðurin fremstur í myndini er Thorstein Dal-Christiansen, sáli, ið koyrði taxabil í Havn í mong ár. Um onkur lesari veit meira at siga um myndina, letur hann kanska okkum frætta...